

РЕШЕНИЕ

№ 36

гр. Дряново, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДРЯНОВО в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Мариета Спасова

при участието на секретаря Гергана Генева
като разгледа докладваното от Мариета Спасова Гражданско дело №
20234220100441 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид :

Кумулативно предявени субективно и обективно свързани искове с правно основание чл. 128, т. 2 от КТ, чл. 221, ал. 1 от КТ и чл. 224, ал. 1 от КТ и акцесорен иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищцата Т. Х. Д. основава исковата си претенция на обстоятелството, че работила в ответното дружество на длъжност “чистач”. Посочва, че със заповед № 36/23.08.2023г. на работодателя трудовото правоотношение било прекратено. Посочва, че във връзка с работата си не била получила заплатата си за м. април и май 2022г., както и за м. май, юни, юли и август 2023г. След прекратяване на трудовото правоотношение □ се дължало обезщетение на основание чл. 221, ал. 1 от КТ за уволнението по чл. 327, ал. 1, т. 2 от КТ в размер на една брутна заплата, както и обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ за 6 дни неизползван годишен отпуск за 2023г. Дължала □ се и законната (мораторна) лихва върху тези суми.

Твърди, че □ се дължат следните суми за работна заплата на основание чл. 128, т. 2 от КТ чисти (без удържки) за м. януари 2022г. – 45,78 лева, за м. февруари 2022г. – 80,09 лева, за м. март 2022г. – 145,61 лева, за м. април 2022г. – 714,26 лева, за м. май 2022г. – 727,54 лева, за м. ноември 2022г. – 162,58 лева, за м. декември 2022г. – 160,96 лева, за м. януари 2023г. – 784,46 лева, за м. февруари 2023г. – 54,77 лева, за м. март 2023г. – 175,78 лева, за м. април 2023г. – 229,36 лева, за м. май 2023г. – 789,36 лева, за

м. юни 2023г. – 789,36 лева, за м. юли 2023г. – 789,36 лева, и за м. август 2023г. – 435,96 лева или общо 6 085,23 лв. за работни заплати.

Законова лихва върху сумата за заплата за м. януари 2022г. за периода от 01.02.2022г. до 01.12.2023г. 9,45 лв., за заплата за м. февруари 2022г. за периода от 01.03.2022г. до 01.12.2023г. 15,90 лв., за заплатата за м. март 2022г. за периода от 01.04.2022г. до 01.12.2023г. 27,65 лв., за заплата за м. април 2022г. за периода от 01.05.2022г. до 01.12.2023г. 129,71 лв., за заплата за м. май 2022г. за периода от 01.06.2022г. до 01.12.2023г. 125,85 лв., за заплата за ноември 2022г. за периода от 01.12.2022г. до 01.12.2023г. 19,85 лв., за заплата за м. декември 2022г. за периода от 01.01.2023г. до 01.12.2023г. 18,27 лв., за заплата за м. януари 2023г. за периода от 01.02.2023г. до 01.12.2023г. 81,36 лв., за заплата за м. февруари 2023г. за периода от 01.03.2023г. до 01.12.2023г. 5,19 лв., за заплата за м. март 2023г. за периода от 01.04.2023г. до 01.12.2023г. 14,94 лв., за заплата за м. април 2023г. за периода от 01.05.2023г. до 01.12.2023г. 17,31 лв., за заплата за м. май 2023г. за периода от 01.06.2023г. до 01.12.2023г. 51,81 лв., за заплата за м. юни 2023г. за периода от 01.07.2023г. до 01.12.2023г. 44,30 лв., за заплата за м. юли 2023г. за периода от 01.08.2023г. до 01.12.2023г. 35,38 лв. и за заплата за м. август 2023г. за периода от 01.09.2023г. до 01.12.2023г. 14,62 лв. или общо 611,59 лв. за законова лихва върху задължението за работни заплати.

Заявява, че □ се дължи обезщетение на основание чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 1 брутна заплата или 789,36 лв., както и законова лихва върху тази сума за периода от 01.09.2023г. до 23.11.2023г. в размер на 24,16 лв. Както и обезщетение на основание чл. 224, ал. 1 от КТ за неизползван платен годишен отпуск за 6 дни по 58,09 лв./ ден в общ размер на 348,55 лв. Законова лихва върху обезщетението за периода от 01.09.2023г. до 23.11.2023г. в размер на 10,67 лв.

Моли съда да осъди ответното дружество да заплати сумата 6085,23 лв. за работни заплати, законова лихва върху задължението за работна заплата в размер на 611,59 лв., обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ в размер на 789,36 лв. както и законова лихва върху задължението за това обезщетение в размер на 24,16 лв., обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ в размер на 348,55 лв., както и законова (мораторна) лихва върху задължението за обезщетение в размер на 10,67 лв. за периода от 01.05.2022г. до 21.09.2023г., ведно със законната лихва върху сумата за работна заплата и обезщетение, считано от датата на подаване на исковата молба. Моли съда да присъди и адвокатско възнаграждение съгласно чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата и Наредба № 1 на ВАС.

В дадения от съда срок е депозиран отговор от ответника „Вагонен завод – Интерком“ АД, в който се посочва, че считат иска за неоснователен за сумите в горесцитираното дело както следва : януари 2022г. – 45,78 лв., февруари 2022г. – 80,09

лв., март 2022г. – 145,61 лв., април 2022г. – 714,26 лв., май 2022г. – 727,54 лв., ноември 2022г. – 162,58 лв., декември 2022г. – 160,96 лв., януари 2023г. – 784,46 лв., февруари 2023г. – 54,77 лв., март 2023г. – 175,78 лв., април 2023г. – 229,36 лв., май 2023г. – 789,36 лв., юни 2023г. – 789,36 лв., юли 2023г. – 789,36 лв., август 2023г. – 453,96 лв., по чл. 224, ал. 1 КТ – 348,55 лв., по чл. 221, ал. 1 от КТ – 789,36 лв. и по чл. 86 ЗЗД – 646,42 лв. и за основателни както следва : април 2022г. – 554,26 лв., май 2022г. – 564,55 лв., април 2023г. – 52,32 лв., май 2023г. – 612,52 лв., юни 2023г. – 612,52 лв., юли 2023г. – 612,52 лв. и август 2023г. – 1339,51 лв. (съставляващи по чл. 224, ал. 1 КТ – 202,98 лв., по чл. 221, ал. 1 от КТ – 710,42 лв. и август 2023г. – 426,11 лв.

В съдебно заседание на 28.02.2024г. е допуснато изменение на предявените искове по чл. 128 от КТ и чл. 86 от ЗЗД, като същите да се считат предявени за сумата 554,26 лв. – работна заплата за месец април 2022 г., сумата 564,55 лв. – работна заплата за месец май 2022 г., сумата 52,32 лв. – работна заплата за месец април 2023 г., сумата 612,52 лв. – работна заплата за месец май 2023 г., сумата 612,52 лв. – работна заплата за месец юни 2023 г., сумата 612,52 лв. – работна заплата за месец юли 2023 г., сумата 426,10 лв. – работна заплата за месец август 2023г., или общо за заплати 3434,79 лв. и законна лихва за забава в общ размер на 320,85 лв., сумата 202,98 лв. – обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ и за сумата 710,43 лв. – обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ.

Съдът съобразно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи и възражения на ответника в отговора, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че съгласно трудов договор от 15.03.2021г. , изменен с допълнително споразумение от 01.01.2023г. ищцата работила при ответното дружество на длъжност „чистач“. Със заповед № 36/ 23.08.2023г. трудовото правоотношение било прекратено, считано от същата дата. В същата е посочено, че на основание чл. 221 ал. 1 от КТ следва да се изплати обезщетение в размер на brutното възнаграждение за срок от един месец, както и на основание чл. 224, ал. 1 от КТ обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за 2023г. в размер на 6 дни. В конкретния случай ответникът не е оспорил, а и с оглед презумпцията, уредена в чл. 8, ал. 2 КТ съдът приема, че през процесния период ищцата е изпълнявала своето основно трудово задължение да престои на работодателя своята трудова сила.

От заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установи, че общата сума на неизплатените възнаграждения на ищцата е в размер на 3434,79 лв., от които за м. април 2022г. – 554,26 лв., за м. май 2022г. – 564,55 лв., за м. април 2023г. – 52,32 лв., за м. май 2023г. – 612,52 лв., за м. юни 2023г. – 612,52 лв., за м. юли 2023г. – 612,52 лв., за м. август – 426,10 лв. Дължимата лихва за забава за трудовото възнаграждение за м. април 2022г. за периода от 01.06.2022г. – 01.12.2023г. възлиза на 95,88 лв. за трудовото възнаграждение за м. май 2022г. за периода от

01.07.2022г. до 01.12.2023г. – 92,95 лв., за трудовото възнаграждение за м. април 2023г. за периода от 01.06.2023г. до 23.08.2023г. – 17,43 лв. и за периода от 22.08.2023г. до 01.12.2023г. – 1,94 лв., за трудовото възнаграждение за м. май 2023г. за периода от 01.07.2023г. до 01.12.2023г. – 34,38 лв., за трудовото възнаграждение за м. юни 2023г. за периода от 01.08.2023г. до 01.12.2023г. – 27,46 лв., за трудовото възнаграждение за м. юли 2023г. за периода от 01.09.2023г. до 01.12.2023г. – 20,54 лв. и за трудовото възнаграждение за м. август 2023г. за периода от 01.10.2023г. до 01.12.2023г. – 30,27 лв. или общо 320,85 лв. Обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ е в размер на 202,98 лв. и не е изплатено на ищцата. Обезщетението по чл. 221, ал. 1 от КТ е в размер на 710,43 лв. и не е изплатено на ищцата.

Съгласно чл. 228, ал. 3 от КТ обезщетенията по чл. 221, ал. 1 и чл. 224, ал. 1 от КТ, дължими при прекратяване на трудовото правоотношение, се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който правоотношението е прекратено, освен ако в колективния трудов договор е договорен друг срок. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва. При прекратено правоотношение на 23.08.2023г. обезщетенията е следвало да бъдат изплатени най-късно до края на м. септември 2023г. Считано от 01.10.2023г. ответното дружество дължи на ищцата законната лихва върху тези обезщетения. Относно обезщетенията за забава върху дължимите обезщетения, изчислени от съда с лихвен калкулатор следва да се присъди сумата 13,98 лв. за обезщетението по чл. 221, ал. 1 от КТ за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г. (посочена от ищцата в исковата молба) и сумата 3,99 лв. за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г. (посочена от ищцата в исковата молба)

Поради изложеното следва да се присъди сумата 3434,79 лв. – общ размер на главница за дължими трудови възнаграждения за м. април и май 2022г. и м. април, май, юни, юли и август 2023г. Като законна последици върху сумата за главница следва да се присъди и законната лихва за забава от дата на подаване на исковата молба (01.12.2023г.) до окончателното изплащане. Както и следва да се присъди сумата 302,88 лв. – общ размер на лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за периода от 01.06.2022г. до 01.12.2023г. В останалата част за разликата до пълния претендиран размер на лихва за забава от 611,59 лв. и за периода от 01.02.2022г. до 01.06.2022г. искът следва да се отхвърли.

На основание чл. 242, ал.1 от ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума за трудово възнаграждение по чл. 128 от КТ.

На ищцата следва да се присъдят и дължимите обезщетения при прекратяване на трудовото правоотношение, а именно сумата 710,43 лв. – главница за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на

исковата молба в съда (01.12.2023г.) до окончателното изплащане на сумата и сумата 13,98 лв. – лихва за забава върху това обезщетение за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г., както и сумата 202,98 лв. – главница за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (01.12.2023г.) до окончателното изплащане на сумата и сумата 3,99 лв. – лихва за забава за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г. В останалата част за разликата за пълния предявен размер от 24,16 лв. за лихва за забава върху обезщетението по чл. 221, ал. 1 от КТ за периода от 01.09.2023г. до 01.10.2023г. и за разликата за пълния предявен размер от 10,67 лв. за лихва за забава върху обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.09.2023г. до 01.10.2023г. предявеният иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 6 във вр. с чл. 72, ал. 1 във вр. с чл. 71, ал. 1, изр. 1, пр. 1 във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ГПК във вр. с чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда държавна такса в размер на 287,39 лв. за присъдените суми по предявените иски, 118,66 лв. – възнаграждение на вещо лице, както и 5 лв. държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

В съдебно заседание на 28.02.2024г. адвокат И. направи искане за присъждане на възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ на ищеца. В чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата е уредена възможността адвокатът да оказва безплатна адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица, а съгласно ал. 2 съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. За процесуално представителство на ищеца адвокат И. има право на разноски в размер съобразно чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения съобразно т. 16 от Тълкувателно решение № 6/2012г. по тълк. дело № 6/ 2012г. на ОСГТК ВКС.

В настоящият случай исковите са първоначално предявени за сумата 6085,23 лв. за работни заплати, 789,36 лв. за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, 348,55 лв. – обезщетение по чл. 224, ал. 1 от КТ и 646,42 лв. – мораторни лихви. В проведеното по делото съдебно заседание е прието с надлежно определение направеното изменение на предявените от ищеца иски в частта за техния размер по реда на чл. 214, ал. 1 от ГПК. Намаляването размера на исковите е десезиране на съда по реда на чл. 233 или чл. 232 от ГПК, поради което в тези хипотези са приложими разпоредбите на чл. 78, ал. 4 от ГПК. Във връзка с горното на адвокат И. следва да се присъдят разноски в намален размер съобразно уважената част от размера на първоначално предявените иски, а именно 553,55 лв. като съответна на уважената част от исковите част от минималната работна заплата към датата на определяне на възнаграждението.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на Т. Х. Д., ЕГН *****, гр. Дряново, ул. *** СУМАТА 3434,79 лв. (три хиляди четиристотин тридесет и четири лв. и седемдесет и девет ст.) – главница за неизплатени работни заплати за м. април и м. май 2022г. и за м. април, май, юни, юли и август 2023г., ведно със законната лихва от датата на завеждане на иска (01.12.2023г.) до окончателното изплащане на сумата, както и СУМАТА 302,88 лв. (триста и два лв. и осемдесет и осем ст.) – общ размер на законна лихва върху задължението за работни заплати за периода от 01.06.2022г. до 01.12.2023г., СУМАТА 710,43 лв. (седемстотин и десет лв. и четиридесет и три ст.) – главница за обезщетение по чл. 221, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (01.12.2023г.) до окончателното изплащане и СУМАТА 13,98 лв. (тринадесет лв. и деветдесет и осем ст.) – лихва за забава върху това обезщетение за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г., СУМАТА 202,98 лв. (двеста и два лв. и деветдесет и осем ст.) – главница за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда (01.12.2023г.) до окончателното изплащане и СУМАТА 3,99 лв. (три лв. и деветдесет и девет ст.) – лихва за забава за обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ за периода от 01.10.2023г. до 23.11.2023г. В останалата част за разликата за пълния предявен размер от 611,59 лв. за лихва за забава върху трудовото възнаграждение и за периода от 01.02.2022г. до 01.06.2022г., за разликата за пълния размер от 24,16 лв. за лихва за забава върху обезщетението по чл. 221 , ал. 1 от КТ за периода от 01.09.2023г. до 01.10.2023г. и за разликата за пълния предявен размер от 10,67 лв. за лихва за забава върху обезщетението по чл. 224 , ал. 1 от КТ за периода от 01.09.2023г. до 01.10.2023г. ОТХВЪРЛЯ предявения иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 от ГПК предварително изпълнение на решението в частта относно присъдената сума за работни заплати в общ размер на 3434,79 лв. (три хиляди четиристотин тридесет и четири лв. и седемдесет и девет ст.).

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ“ АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор

В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата на адв. Р. И. от АК - Габрово, ЕГН 6104052181, с кантора в гр. Дряново, ул. *** СУМАТА 553,55 лв. (петстотин петдесет и три лв. и петдесет и пет ст.) – възнаграждение за оказаната безплатна правна помощ.

ОСЪЖДА „ВАГОНЕН ЗАВОД – ИНТЕРКОМ" АД, ЕИК***, със седалище и адрес на управление гр. Дряново, ул. ***, представлявано от изпълнителния директор В. К. Д. ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Дряново СУМАТА 287,39 лв. (двеста осемдесет и седем лв. и тридесет и девет ст.) – държавна такса за разглеждане на предявените искове, СУМАТА 118,66 лв. (сто и осемнадесет лв. и шестдесет и шест ст.) – възнаграждение на вещо лице, както и СУМАТА 5 (пет) лв. – държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на обжалване чрез Дряновския районен съд пред Габровския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Дряново: _____